

Producenter, der skal levere Rug efter den hollandske Vægt, der er fastsat i Kornloven, vil faa Reduktion i de Priser, der betales dem, fordi deres Rug ikke vejer mellem 114 til 118 Pund hollandsk Vægt. Det er en Sag for sig og en Sag, som Fremtiden vil give Svar paa. Men man har altsaa lagt 114 Pund hollandsk Vægt til Grund for Rugen og 127 til Grund for Hveden. Man har for Rugens Vedkommende afkortet Prisen med en Tyvendedel, de 5 kg, eller 2 Kr. 19 Øre pr. Tønde, hvilket Beløb trækkes fra de 43 Kr. 80 Øre, der er fastsatte i Lovforslaget, og derved fremkommer Tallet 41 Kr. 61 Øre. Da man for Hvedens Vedkommende har regnet med, at 127 Pund hollandsk gav en Tønde-vægt paa 106 kg, har man lagt til paa de 6 kg, som Tønden vejer over 100 kg, og det vil med andre Ord sige $43\frac{3}{4}$ Øre Gange 6 eller 2 Kr. 63 Øre, der er lagt til 43 Kr. 75 Øre for Tønden af Hvede. Derved kommer man op paa en Pris paa Hveden af 46 Kr. 38 Øre.

Jeg tror, som sagt, at det vil være rigtigst, at vi henviser Lovforslaget til Behandling i et Udvalg; saa kan vi der drøfte Muligheden af at reducere Prisen lidt. Det tror jeg vil være nødvendigt, og jeg vil tillade mig, naar Forhandlingerne er afsluttede, at foreslaa Lovforslaget henvist til Udvalgsbehandling.

Med disse faa Ord skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtig Behandling her i Tinget.

Gerhard Nielsen: Ogsaa vi kan tiltræde, at der i Aar som de to foregaaende Aar fastsættes bestemte Takster for de Ydelser, der sker efter Kapitelstakst, og at disse bliver ens for hele Landet. Det kan naturligvis ikke nægtes, at man ved i alt Fald en foreløbig Gennemgang af Forslaget og Sammenligning med de to sidste Aars Kapitelstakster bliver lidt forbløffet ved at se den voldsomme Stigning, der er for visse Kornsorters Vedkommende, men jeg har samme Opfattelse som den ærede Ordfører for Venstre (Carl Sørensen), at den højtærede Landbrugsminister har følt sig bundet til de Bestemmelser, der findes i Kornloven. Ikke des mindre ser det lidt ejendommeligt ud, at medens man for Aaret 1918 f. Eks. havde en Hvedepris paa 26 Kr. og i 1919 paa 30 Kr., skal Ydelserne i Aar pludselig springe op med 16 Kr. 38 Øre. Jeg tror, ligesom den ærede Ordfører for Venstre, at det vil være heldigt at underkaste Forslaget en

kort Udvalgsbehandling, og jeg tvivler ikke om, at der i Aar som i de to foregaaende Aar vil vise sig at være forskellige Meninger om den Kvalitetsvægt, der lægges til Grund for de forskellige Kornsorters Vedkommende.

Et andet Spørgsmaal, jeg gerne vil omtale i denne Forbindelse, er, hvorledes Forholdet skal ordnes for Fremtiden. Det vil vel sagtens blive sidste Gang, man vedtager en saadan Lov, og man vil vel saa glide tilbage til den gamle Ordning, hvorunder der sker Indberetninger fra Præsterne, Underøvrighederne og et af Sogneraadet valgt Medlem. Den sidstnævnte Faktor er i og for sig ikke saa gammel, han kom først med i Loven af 16. Februar 1866; tidligere var det kun Præsterne og Underøvrighederne, der indgav Indberetning. Efter den Forandring, der er sket for Præsternes Vedkommende, hvorefter kun faa har noget med Landbrug at gøre, idet der er truffet saadanne Bestemmelser om deres Lønningsmaade, at kun meget faa af dem kan have nogen Interesse i Kapitelstaksterne, og jeg maa vistnok ogsaa have Lov til at sige, at kun meget faa af dem nu har Forstand paa Kornpriser, vil jeg gerne henstille til den højtærede Landbrugsminister at tage under Overvejelse, om det ikke vil være rigtigst for Fremtiden ganske at fritage Præsterne for denne Forpligtelse. Jeg tror, Præsterne vilde hilse dette med Glæde og Tilfredshed, og jeg vilde derfor anse det for heldigt, om man i Stedet for gik over til at paalægge Kommunalbestyrelsen at vælge ikke et, men to Medlemmer til at indgive Indberetning om Kornpriserne.

Da Lovforslaget jo bliver henvist til Udvalg, skal jeg ikke komme nærmere ind paa det, men vil blot henstille til den højtærede Landbrugsminister at fremsætte en Udtalelse om det af mig her fremsatte Ønske.

Ulrich: Jeg skal udtale, at vi fra vor Side kan tiltræde, at man ogsaa i Aar ved Lov fastsætter Kapitelstaksterne for Aaret, idet vi erkender, at Forholdene ikke er saa normale, at Taksterne paa anden Maade kan fastsættes virkelig retfærdigt. Lovforslaget er jo forelagt paa en Tid, hvor Priserne endnu var meget høje, ikke alene paa Kornsorterne, men ogsaa paa Smør og Flæsk, og det er derfor naturligt i et Udvalg at overveje en Nedsættelse af disse Priser, saa at man tager fuldt Hensyn til det enorme Prisfald, der i den sidste Maaned er foregaaet paa disse Varer, men tillige at gennemregne og korrigere